

MİMARLIK

SAYI 86 HUZİRAN 2007 7 YTL

icon

EN İYİ AYLIK DERGİSİ

UNstudio

Buradan katlar

Milano mobilya fuarı
Han Tümertekin
Çin'in taklitçilerine dar
Stuart Haygarth

Konuk editör
Foreign Office Architects

Bu tasarım Türk müymüş?

"İlk in Milano" sergisiyle uluslararası tasarım arenasına kendimizi göstermek ve tasarımda bulunduğumuz düzeyi farklı bakış açısıyla görmek ve izlenim edinmek açısından büyük önem taşıyor. Gözlemlere bakılırsa, hafta boyunca hem profesyonellerin hem de basının yoğun ilgisi ile karşılanan sergiye dair yorumlar genelde olumlu yönde. İlk in Milano'dan asıl beklenen, Türk tasarımcıları üretici firmalarla buluşturmak ve yeni bir açılım sağlayabilmektir. Sergiye katılan tasarımcıların izlenimlerine ve yabancı basının ilgisine bakılırsa bu ilk girişim, 'ses getirme' amacına ulaşmış görünüyor. İlk sergisine Yeni Rakı için tasarladığı rakı şisesi ve bardak tasarımlarıyla katılan **Gamze Güven** tüm yorumların pozitif olduğunu söylüyor "Bu Türk tasarımcıların tamamen kendi insiyatiflerini kullanarak gerçekleştirdikleri bir aktivite. Devamının gelmesi gerektiğini düşünüyorum ve geleceğine de inanıyorum." 'Geleniğin çağdaş yorumu' diye sunduğu narçilesiyle Kunter Şekercioğlu de uluslararası basının meraklı sorularıyla karşılaşmış: "Fuarın basına açıldığı günün akşamüstü bizim standımızda çok sayıda basın kontakları kurulduğunu şahsen gözlemlerim" diyor. "Yakında hem çok sayıda, hem de çok iyi haberler çıkacak, İstanbul'dan ve Türk tasarımdan bahsedilecek, bundan eminim. Bizim standımızda duyduğumuz tepkilerin bir kısmı çok ilginçti. Mesela 'Ben bu tasarımı biliyorum ama tasarımcısını tanııyordum. Türk müymüş?' diyenleri çok duydum. Yani objelerin kendileri çok şöhretli ama onu yapanı tanııyorlar. Sergiyle birlikte toplu şekilde tanışma fırsatı buldular."

İlk in Paris mi var sırada?

Çalışmalarını Paris'te sürdüren 'küresel' isimlerden Koray Özgen, Paris davetinden söz ediyor: "İlk gün ziyaretçilerin 'ilk'i nasıl algıladıklarını ve yorumlarını duymak çok heyecan vericiydi. Liberation gazetesinden Anne Marie Févre'in, Türk tasarımcıların böyle bir etkinlikle Türkiye'nin Avrupa'daki imajına olan pozitif katkılarına değinmesi, ayrıca Fransız Via kurumunun yöneticisi Gerard Laize'in Türk tasarımcıların ve ürünlerin evrensellik bağlamında takdir edici olmasını belirtmesi ve bir 'ilk in Paris' düşüncesini ortaya atması bunlardan birkaçı. Tabii ki buradaki tartışmaları yaparken verebildiğim en somut örnek Nurus. Benim de doğduğum kent olan Ankara'da 80 yıl önce kurulmuş, tasarlayan, üreten, tasarımcılarla işbirliği yapan ve bunları küresel olarak pazarlayan, ayrıca aktivitelerini geniş bir kitleyle paylaşan bir kurumu tanımaları da beni duygulandıran tarafı. Devlete bağlı olmadan tamamen özel bir sponsoya böyle bir girişimi gerçekleştirmek Avrupa'ya verilebilecek en etkili mesaj. Türkiye'yi bir anlamda özetleyen diğer bir nokta da böyle bir etkinliğin süreç bağlamında ziyaretçileri çok şaşırtması. İki buçuk aylık bir sürede tasarlanıp üretilen, Milano'ya getirilip kurulan bu sergiye, bundan daha kısa sürede 160 sayfalık bir kitap/doküman da eklenince, sordukları soru şöyle oluyor: Türkiye'de her şey böyle mi yapılıyor?" Özgen'in de söylediği gibi, devletin desteği olmadan, bir kurumun tek başına mali sorumluluğunu yüklenerek böyle bir işe soyunmasının -harcanan binlerce dolar, emek ve özveriye bakılırsa- her şeyden önce takdir edilmesi gerek. Belli bir küratörlük olmadan yapılan ürün ve tasarımcı seçimleri ya da sergileme düzeni konusunda hoşnutsuzlukların yaşanması da doğal. Çok kısa bir sürede, büyük bir işe kalkışmanın getirdiği bu aksaldıkların yeni buluşmalarda giderileceğine inanıyorum.

